

organisation, må arbejdsgivernes repræsentant erstattes af en repræsentant for landbo- og husmandsforeningerne. I mange kommuner findes der imidlertid både arbejdsgiver- og landbrugsorganisationer, og man finder det derfor rimeligt, at disse i forening får en repræsentant i nævnet. Som følge heraf kan der kun tillægges dem en indstillingsret.

De øvrige medlemmer er hidtil blevet valgt af de direkte valgte nævnsmedlemmer. Man finder det imidlertid mest praktisk, at disse medlemmer — herunder også den foran omtalte arbejdsgiver- og landborepræsentant — vælges af kommunalbestyrelsen, idet samtlige nævnsmedlemmer derved kan blive valgt samtidig, således at der ikke udfordres flere konstituerende møder, for at ungdomsnævnet kan påbegynde sin virksomhed. Når man ikke har foreslået, at alle de organisationer m. v., der skal repræsenteres i ungdomsnævnet, selv skal vælge deres repræsentanter, skyldes det, at der for de øvrige organisationers vedkommende kan herske tvivl om, hvem der på det pågældende sted har adgang til at blive repræsenteret.

Der kan tænkes tilfælde, hvor forholdene i den pågældende kommune ligger sådan, at et ungdomsnævn sammensat efter de foreslåede retningslinier ikke fuldt ud dækker de særlige interesser, der bør tages hensyn til, men kommunalbestyrelsen har da mulighed for gennem valg af sine 2 medlemmer at bøde på en eventuelt foreliggende underrepræsentation. Det kan i denne forbindelse fremhæves, at arbejdsgiverne normalt også omfatter handelsstanden, men at der kan foreligge tilfælde, hvor der kunne være anledning for kommunalbestyrelsen til at tage særligt hensyn til denne stand ved valget af sine repræsentanter.

I mindre landkommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at ungdomsnævnet kun skal bestå af 8, eventuelt 9 medlemmer, idet i så fald fælleslærerrådet og de i ungdomsundervisningen m. v. virkende organisationer kun vælger hver 1 repræsentant. Om ungdomsnævnet herefter kommer til at bestå af 8 eller 9 medlemmer, beror på, om der findes medlemmer af Dansk aften- og ungdomsskoleforening i kommunen, idet denne forening kun i bekræftende fald skal have en repræsentant i nævnet.

Det kræves som hidtil, at ungdomsnævnets medlemmer skal være bosiddende i kommunen; man har dog af praktiske grunde fastslået, at Storkøbenhavn i denne henseende må betragtes som een kommune.

Til § 9 (i lovforslaget § 8).

Ungdomsnævnet i København foreslås nedsat efter samme regler som ungdomsnævn i det øvrige land, jfr. herom bemærkningerne til § 8. De for ungdomsskolenævnet i København hidtil bestående særregler angående borgmesterens formandsskab, rådmandens medlemsskab og 3 medlemmer valgt af borgerrepræsentationen bibeholdes dog uændret.

Til § 10 (i lovforslaget § 9).

Det foreslås at give det kommunale ungdomsnævn større ansvar med hensyn til hele ungdomsarbejdet i kommunen, idet man ikke alene finder dette naturligt, men også herved tilsigter at skabe mere interesse hos nævnene for dette arbejde.

Det er således pålagt ungdomsnævnet som en pligt at sørge for, at der bliver givet de unge et reelt tilbud om undervisning. Hvis der ikke ad privat vej er skaffet tilfredsstillende adgang til ungdomsundervisning og fritidsbeskæftigelse, har nævnet derfor pligt til at søge oprettet kommunale ungdomsskoler og aftenskoler, eventuelt ved at indgå skoleforbund med andre kommuner, samt at iværksætte fritidsforanstaltninger i det omfang, der er behov derfor. Selve iværksættelsen skal dog selvfølgelig kun ske, hvis der melder sig tilstrækkelig mange deltagere hertil.